

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.27. Causa Adriani Thebani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. conviviorum splendorem plures Textus
 A.C. 592. ex S. Scriptura inepte afferebat, atque
 inter alios etiam illum: *qui non manducant, non judicet manducantem.* Hic Textus, respondet S. Gregorius, ad nostram causam nullatenus facit; nam falsum est, quod ego non manducem. Deinde S. Paulus tantum de illis loquitur, qui judicant fratres, quorum cura ipsis non est commissa. *Ægre ferre potes, quod lautissime convivantem arguam? ego vero, qui Ecclesiam meam Prærogativa supra te sum, quicumque in me errorem reprehenderit, boni consulam.* Imo neminem amicorum meorum numero adscribo, nisi quorum sermo ad abstergendas animæ meæ maculas, ante Adventum terribilis Judicis, idoneus est. De Causa ejus cum Honorato Judicium usque ad Adventum Legatorum differit.
 II. ind. II. ep. 22. at Natalis post sex circiter Menses evitæ excessit.

§. XXVII.

Causa Adriani Thebani.

II. ind. II. ep. 7. Eodem anno 592. Mense Octobri Indictione undecima S. Gregorius Adrianum Episcopum Thebanum contra fas depositum restituit. Contra eum, cum Ecclesiæ suæ Diaconos duos Joannem & Cosmum, unum ob peccatum impudicitiae, alterum, quod Bona Ecclesiæ fideliter non administrasset, deposuisset, uter-

uterque depositus apud Imperatorem A-
 ctionem tam Civilem quam Criminalem Sæculum VI.
A. C. 592.

movit. Imperator, sicut Canones postulabant, Adrianum ad Tribunal Joannis Episcopi Larissæi Metropolitæ ipsius remisit, ut in causa Civili absolute pronunciaretur, in causam vero criminalem inquireretur, & Acta ad Imperatorem deferrentur. Articulus primus, de quo Diaconi Joannes & Cosmus Episcopum suum accusabant, talis erat; quod Stephanum ejusdem Ecclesiæ Thebanæ Diaconum, quamvis vitam ejus infamem non nesciret, non deposuisset. Et equidem pessimum esse hunc Diaconum probarunt, non item quod Episcopus Adrianus hujus scandali gnarus fuisset. In Articulo secundo dicebant, ipsum prohibuisse aliquos infantes baptizari, qui deinde sine Baptismo mortui essent. At testes, qui hac super quæstione producti sunt, non affirmabant Adrianum Episcopum hanc rem scivisse, nec alia afferebant, quam quæ audierant a Matribus, quarum Mariti ob commissa crimina fuerant excommunicati. Aliunde autem constabat, infantes Demetriade fuisse baptizatos. Nihilominus Joannes Archiepiscopus Larissæus Adrianum Thebanum tam in Judicio criminali quam civili condemnavit.

Quam-

Sæculum VI.

A.C. 592.

Quamvis Adrianus ab hoc iudicio Imperatorem appellaret, Joannes Larissæus arcto carceri mandatum coëgit, & traderet sibi libellum, in quo latae contra se Sententiæ tam quoad crimina quam civilia acquiescebat. Verumtamen objecta sibi crimina non nisi verbis ambiguis, quibus sibi via ad defensionem non præcluderetur, fatebatur. Inter Mandatarios constituit, qui in curia Imperatoris appellationem urgerent, & acta omnia iudicii a Joanne Larissæo exhiberent. Imperator examinanda hanc appellationem Honorato Eclesiæ Romanæ Diacono Constantinopoli Nuncio & Sebastiano illorum primo, quibus eisdem a secretioribus epistolis erant, commisit. Omnibus ad examen mature vocatis Adrianus Thebanus absolvitur.

epist. 6.

Sed non acquieverunt Adversarii; nam Mandatum ab Imperatore obtinuerunt, quo hæc causa ad Joannem Episcopum primæ Justinianæ, Illyrici Primate & Sacræ Sedis Vicarium remittebatur. In hoc iterato examine Adrianus Thebanus nec Testium depositione nec confessione propria convictum Joannes Primas tamen condemnavit, & ab Episcopatu deposuit. Adrianus Thebanus ad Papam appellavit, atque suæ Apellationis certiores fecit Joannem Justinianum, qui Nuncios suos Honorato Diacono

cono Papæ Legato Constantinopoli pro-
mittere iussit, missurum se viros Romam,
qui latam a se Sententiam defenderent.
Ipse Adrianus Romam profectus oblato
in manus Pontificis Libello querebatur,
se innocentem a Metropolita & Primato
suo fuisse condemnatum. S. Gregorius
Papa, cum diu Delegatos eorum expe-
ctasset, quos mittendos edixerant, ut
suum Iudicium propugnarent, & nemo
veniret, ne tamen causa non cognita
pronunciasset videretur, Acta Iudicii tam
coram Joanne Larissæo, quam Joanne Ju-
stinianæo exerciti examinavit, atque
utriusque Iudicium quoad formam ille-
gitimum, & quoad rei ipsius Summam
iniquum invenit. Ergo Sententiam Pri-
matis nullam declarat, ipsum ad trigin-
ta dierum pœnitentiam damnat, quo
tempore Sacra Communione privaretur,
& graviores pœnas comminatur nisi ob-
ediat. Papa etiam Adrianum Sedi suæ
restituit, sibi que deliberandum reservat,
quid de Joanne Justinianæo esset decer-
endum, qui Potestate a Sacra Sede in
Illyrico sibi tanquam Pontificis Vicario
concessa abusus fuisset.

In Epistola ad Joannem Larissæum
data S. Gregorius loquitur in hunc mo-
dum: *Communione Corporis Domini No-*
stri privari meritus es, quoniam contem-
psisti Antecessoris mei Admonitionem,
Hist. Eccles. Tom. VIII. A a dum

Sæculum VI.
A. C. 592.Papæ Aucto-
ritas.

epist. 6.

æculum VI. *dum a Jurisdictione tua Adrianum & Ec-*
A C. 592. *clesiam ipsius Thebanam exemit; verum*
plus jam a te non exigimus, ut si qua
Actionem civilem aut criminalem contra
Adrianum Episcopum movere velis, de
hac Causa Nuncii nostri, qui Constanti-
nopoli sunt, judicent, si sit mediocri mo-
menti; si vero majoris, ad Sacram Se-
dem deferatur. Hæc tibi injungimus, sub
pæna Excommunicationis, a qua non alie-
ter quam jubente Romano Pontifice, sola
mortis articulo excepto, absolvi poteris.
Volumus etiam, ut sine omni tergiversa-
tione omnia Bona Sacra aut profana, mo-
bilis aut immobilia Ecclesiæ Thebanæ, quæ
surrupuisse accusaris, & quorum commo-
tarius in nostris manibus est, restituatur.
& si hac super re aliqua contentio oriatu-
rum, jubemus, ut de ea Nuncius Noster Con-
stantinopolitanus cognoscat. Ita S. Gre-
gorius hanc Causam decidit; unde Ju-
risdictionis & Judiciorum Ecclesiasticor-
um rationem perspicue videmus, nobis
que Exemplum, quanta illa ætate Sacra-
Sedis Auctoritas fuerit, memoratu dig-
nißimum perhibetur. (*) S. Gregorius
com

(*) S. Gregorii Magni ætate, ut videmus, Ro-
 manus Pontifex a Fidelibus in omnibus orbis
 Christiani Partibus Ecclesiæ Universalis Caput &
 Rector habebatur. Quid ad hæc Protestantes
 utique non dicent, veram Christi Ecclesiam tunc
 nullibi extitisse?

comperto ex epistolis Episcoporum Pro-
vinciæ Corinthiæ, Adrianum Accu-
satoribus suis fuisse reconciliatum, ali-
quem Diaconum Ecclesiæ Romanæ illo
misit, qui exploraret, an in ista Recon-
ciliatione nihil contra Canones actum
fuisset.

§. XXVIII.

*Admonitio ad Joannem Constantino-
politianum.*

Anno 593. mense Julio S. Gregorius
Constantinopolim misit Sabinianum
Nuncii sui munere functurum, qui po-
stea ejus Successor in Petri Cathedra fuit.
Huic litteras commendatitias ad viros
magna Auctoritate spectabiles, amicos
suos, quales erant Priscus Patricius, qui
exercitui in Oriente præerat, & Theoti-
mus Medicus, ferendas dedit. Eundem
etiam commendavit Joanni Jejunatori
data epistola, ex qua inter S. Gregorium
& hunc Patriarcham dissidii semina de-
prehenduntur. Papa duas ad eum de-
derat epistolas in causa Presbyteri, cui
nomen Joannes, & quorundam Mona-
chorum Isauriæ, qui de Hæresi accusa-
bantur; horum aliquis, Presbyterorum
Ordine insignitus, nomine Anastasius, in
Ecclesia Constantinopolitana vapulave-
rat. Joannes Patriarcha S. Gregorio re-
scripsit, se nihil horum scire. Ad hæc